

Janez Kuhar še ne namerava počivati

Jutri gremo v napad!

Po roški ofenzivi je Janez Kuhar ustvaril prvo partizansko opero »Tam nekje v gozdu«. Zaključni spev je bila proslavljena koračnica JUTRI GREMO V NAPAD...

Nagrade, priznanja se vrstijo...

V temni noči Trnovskega gozda se je obkoljena partizanska brigada pripravljala na jutranji preboj. Krog in krog so plameneli stražni ognji Nemcev. Lačne, utrujene in prezeble so hoteli zjutraj potolči...

Nekdo je k ustnicam prislonil orglice in dahnal začetne akorde:

»Jutri gremo v napad...«

Eden po eden so borci tihoma pritegnili. Misel na smrt se je umikala razraščajočemu upanju. Pesem se je mrmrajoča vedno glasneje širila po grapah in kotanjah, fantje so silili v komandante:

»Zdaj se prebijmo, zdaj...«

Oddelki so se dvignili, s silo, s pestjo in strelom se je brigada še pred svetlim izdajalskim jutrom kakor plaz pretokla skozi goste vrste presenečenega sovražnika...

● Janez Kuhar je bil osmi otrok očeta Blaža Kuharja, gostilničarja iz Vevč pri Ljubljani. Glasba je bila v družini:

● »Vedno sem lepo in zadovoljno živel. Lepo je treba znati živeti... Kot naprednjak sem pred vojno dobil mesto učitelja v Razkrižju pri Ljutomeru, takrat kraju bogu za hrbtom. Nemci so me ob vdoru takoj vklenili in v partizanih je bilo tudi kdaj težko... Veste, doma v gostilni, bil sem še majhen, kadar je bilo hudo, sem segel po orglicah in so jokale. Kasneje je jokala harmonika...«

● Tovariš Kuhar je vodil mnogo zborov, nekda tudi Partizanski pevski zbor, dobitnika letošnje nagrade AVNOJ. Z borbeno pesmijo so skupaj prekržarili Jugoslavijo in domala pol Evrope. Vedno pa ga je vlekle k otrokom:

● »Tisti, ki morda ni nadarjen, je bolj priden. Hitro dojemajo in se odlično prilagajajo, niso hinavski in zavistni. Če pesem dobro zveni, jo pojejo s pristnim, nepotvorjenim navdušenjem...«

● Napisal je vsaj 300 otroških pesmi. Mnogo jih je posnetih na kasete, plošče. Zanj je petje in pesem struga notranjega življenja. Pesem druži in združuje tudi odrasle:

● »Slovenci smo pevci, smo... Ničkoliko zborov sem vodil in jim pomagal. Morda nam sodobni dandanašnji tempo ne dopušča posvečati petju veliko uric, vendar, kako naj povem? Slišati že tri male neuke paglavčke, kako lepo in čisto zapojejo triglasno... Da, pevci smo...«

● Janez Kuhar je mehak človek. Ne v odločitvah, v srcu. V sebi nosi posluš za človeka in glasbo. Ne more skriti ganjenosti in prav nič se ne sramuje vlažnih oči. Lice ima mladostno gladko, obkroženo s sivimi zalisci, na čelu pa mnogo vzdolžnih gub. Govori z rokami, dirigent je...

● Dirigiral, vodil je svoje pevce in harmonikarje tudi pred maršalom. Vžgali so koračnico o Titu in predsednik se je nasmejal:

● »Ej, opet Janez...«

● O tovarišu Kuharju je bilo že mnogo napisanega. Za svoje otroške pesmi je prejel na primer osem zveznih nagrad. Štirikrat prvo, mednje sodi nagrada kurirja Jovice. Najbolj pri

srcu pa mu je kipec mariborskega festivala Kurirček. V prostrani dnevni sobi je postavljen na vidno in častno mesto.

● O glasbenikih trdijo, kakšni bohemi so, vse naj bi imeli vedno razmetano. Pri Janezu Kuharju vlada vzoren red. V debelih knjigah je popisan in natančno dokumentiran vsak večji slovenski zbor, pesem ali dogodek v skladateljevem življenju. Tovariš Kuhar je tudi dobesedno — kuhar. Konjičkarsko uživa. Baj je najboljša njegova kisl juhica...

● O človeku, ki je vse življenje pel, imel otroke rad in dobro kuhal, zanesljivo ni moč reči slabega. Zdej jih ima Janez Kuhar nekoliko čez šestdeset. V penziji je, to se pravi, prejema pokojnino, dela pa prav toliko kot prej.

Bogača ustvarjalnost: nad tristo pesmi

Mentor je številnim zborom in mladim ljudem pomaga pri prvih korakih v življenju.

Jutri gremo v napad...

Bogomir Sefic

PREJELI SMO

Upokojenci iz Šiške o gradnji počitniškega doma v Izoli:

Zaslужili smo si ga!

Konec februarja je bila v prostorih kluba upokojencev II. letna konferenca občinske zveze društva upokojencev v Šiški. Sodelovalo je 85 delegatov iz DU: Smlednik, Medvode, Sentvid in Šiška.

Predsednik Miha Pirnat je v svojem referatu ocenil delovanje društev. Dejal je, da je bilo v tem razdobju veliko storjenega, posebno priznanje zaslužita DU Medvode in Ljubljana-Šiška. Medtem pa DU Sentvid slabita trenje v vodstvu in pomanjkanje odločnosti.

Program dela je bil obširen in po svoje bogat, saj smo v letu 1977-78 teden upokojencev z dobro organizacijo in z vsestransko pomočjo družbenopolitičnih organizacij.

Tudi letos (v septembru) nadaljujemo s III. tednom upokojencev. Pokroviteljstvo je prevzel občinski sindikalni svet občine Šiška.

Tudi izleti v vseh štirih društvih so bili dobro pripravljeni, ogledali so si predvsem zgodovinska obeležja iz časa NOV in druge repub-

like. Šiškarji imajo dobro razvito športno rekreacijo (trikrat zapored so bili republiški prvaki). V aprilu se bodo začela občinska tekmovanja, pozneje pa področna. Priredili bomo trim kolesarjenje. Tudi ribiči bodo prišli na svoj račun — tekmovanje bo v Mačkovcih pri Brestanici v mesecu juliju.

Čeprav smo mnogo storili, vendar še pre malo glede včlanjevanja upokojencev. To je poseben problem — med 9.300 upokojenci je približno 47 odstotkov članov. Zadnje čase smo izvolili pododbore DU in po KS in upamo, da bodo ti pododbori razmahnili in poživili dejavnost upokojencev.

Uspehe delovne konference sta pohvalila predsednik občinske konference SZDL Stane Hvale in predsednik OSS Vukašin Lutovac. Slednji je med drugim dejal, da bo letošnji teden upokojencev še bolj pripravljen in množičen. Predsednik ZDUS Slovenije Avgust Bata-

gelj je obširno seznanil delegate z aktivnostjo upokojencev Slovenije. Predvsem je poudaril kulturno in športno delo. Letos bo V. pevsko srečanje v Celju, nastopilo bo 30 zborov z 850 pevci (19. maja). Povedal je, da je v pripravi gradnja počitniškega doma v Izoli z 250 ležišči in z notranjim bazenom. Obveščena je tudi skupnost pok. in invalid. zavarovanja Slovenije, da bi del fin. sredstev nosili pri gradnji. Druga možnost bi bila, da bi upokojenci Slovenije z razumevanjem prispevali simbolični delež od letnega regresa 50 din. S to akcijo bi se nabralo v ta sklad 1 milijarda tristo milijonov starih dinarjev. Prav bi bilo, da bi v to akcijo priskočila Zveza sindikatov Slovenije in vplivala na organizacije združenega dela, da bi delavci solidarno pomagali z enkratnim prispevkom 50 din, saj ga bodo tudi oni potrebovali, ko bodo prišli v naše vrste.

Po statistiki je ugotovljeno, da je Slovenija glede počitniških domov upokojencev na zadnjem mestu v Jugoslaviji. Naša stara generacija upokojencev je mnogo žrtvovala in zato upravičeno zahteva, da bi bil dom čimprej zgrajen.

Vinko Bovcon